

Първите държави с най-добра комбинация на признаците, определящи влиянието на макrorавнище (преведени суми и дял на емигрантските пари от БВП), са Филипините с интегрална оценка 0.4705, Индия (0.4913) и Мексико (0.4932). Следващите държави са с оценки над 0.6. Диапазонът на разсейване е от 0.4705 до 0.9161, като максималната стойност се заема от Антигуа и Барбуда, която е в най-неблагоприятно положение според получените ползи на национално ниво. Средната аритметична на реда е 0.8268, а държавата, заемаща средата на реда (медианата), е Тунис с интегрална оценка 0.8481. Относителният размер на разсейването е 9.05%. България е малко по-назад в класацията - на 37-о място в ранговото подреждане с оценка 0.8252, отново по-ниска от средната стойност, което я подрежда сред държавите, получаващи повече (над средното равнище) банкови преводи от своите емигранти.

Ранжирането на държавите според ползите, които носят емигрантските пари на микrorавнище, е доста по-различно от подреждането им при другите комбинации от признания. Тук водещо място заемат Люксембург с оценка много близка до еталона (0.0024) и Белгия (0.3681). Това са държави със сравнително малко на брой емигранти, но в същото време с големи суми, получени от един емигрант (за Люксембург сумите са в размер на 28 375 щ.д., а за Белгия - 15 739 щ.д.). Това означава, че емигрантите от тези държави са предимно хора на интелектуалния и висококва-

лифицирания труд, който има много добро заплащане в чужбина. Румъния (0.7177) е на осмо място в класацията на получаващите държави, а България - на 17-о място с интегрална оценка 0.7603. Като се има предвид, че редът се изменя от 0.0024 (за Люксембург) до 1.0437 (за Мексико), може да се каже, че България е на една от водещите позиции по размер на сумите, получени от един емигрант. Средната аритметична на реда е 0.7860, а средата на реда (медианата) се заема от Хаити с оценка 0.7915. Разсейването според стандартното отклонение е в размер на 0.0635, или 8.08% в относителен размер.

Мексико и Индия получават най-големи суми от банкови преводи на емигранти на национално ниво, т.е. ползите са предимно за държавата, докато на микrorавнище ползите за семействата са най-малки в сравнение с останалите държави.

Интерес представлява и разпределението на интегралните оценки според същите комбинации от признания за европейските държави. Данните от включените 17 европейски държави са поместени в табл. 12.

Държавите са подредени според техните интегрални оценки във възходящ ред. Белгия и Люксембург заемат водещите места като държави, получаващи ползи от своите емигранти както на макро-, така и на микrorавнище. Румъния също е на едно от водещите места според получените суми от банкови преводи и на национално ниво, и на ниво семейство (домакинство).